

використовуватись навіть в період вагітності, лактації та в перші дні життя.

Використання гомеопатичних препаратів у ветеринарній практиці має ряд переваг та особливостей:

- не виявляють побічних та небажаних проявів;
- призначення препаратів базується, у першу чергу, не на конкретному діагнозі захворювання, а на сукупності симптомів, що є однією із визначальних рис гомеопатичного методу лікування;
- гомеопатичні препарати дають можливість лікувати організм у цілому, а не регулювати діяльність окремих органів чи систем;
- гомеопатичні препарати виготовляють з екологічно чистої сировини, у переважній більшості випадків природного походження, що максимально наближує лікарський засіб за своїми біологічними властивостями до організму тварини;
- гомеопатичні препарати не накопичуються в організмі і, відповідно, не можуть потрапити у продукти харчування тваринного походження, тому їх вважають повністю нешкідливими для споживачів;
- гомеопатичні препарати доцільно використовувати у комплексі з алопатичною терапією, що призводить до швидшого одужання та зниження негативного впливу сильно діючих речовин.

Таким чином, дані літератури та практичний досвід використання гомеопатичних препаратів у закордонній ветеринарній медицині показав, що даний напрямок є перспективним і повинен займати своє вагоме місце у лікувальній практиці.

УДК 619:615.21+615.322/.327.633

КУЗЬМІНА О.В., студентка 3 курсу

Науковий керівник – **ПІДБОРСЬКА Р.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

АТРОПІН, ЯК ПРЕПАРАТ СМЕРТЕЛЬНО ОТРУЙНИХ РОСЛИН

Атропін – алкалоїд, який міститься в деяких рослинах, таких як: беладонні (красавці), блекоті чорній, дурмані звичайному. У медичній практиці застосовують препарати цих рослин: екстракт беладони і атропіну сульфат.

Алкалоїди – це складні гетероциклічні сполуки, за допомогою яких відбувається перетворення і збереження азоту в рослинах (їх називають також азотовмісними сполуками). Вміст їх в рослинах невеликий (від 1–2% до тисячної долі відсотка). Кількість алкалоїдів та їхній склад неоднакові не тільки в різних видах рослин, а й у різних частинах однієї рослини. Найбільше їх у плодах, листі та корінні рослин – від слідів до 2–3, дуже рідко вміст алкалоїдів може досягати 10–15%. Майже всі алкалоїди мають високу біологічну активність, що обумовлено їхньою захисною функцією в рослинах. Це нелеткі, гіркі на смак, фізіологічно і фармакологічно дуже активні, часом отруйні або діють як наркотики.

Найбільше алкалоїдів у рослинах таких родин: макових, пасльонових, жовтецевих, метеликових.

Ліки, виготовлені з алкалоїдних рослин, мають складну і багатогранну дію на організм.

Атропін, екстрагований з дурману звичайного, блекоти чи беладони, вибірково блокує М-холінорецептори.

Після застосування атропіновмісних рослин зменшується секреція залоз травного апарату, розширюються зіниці очей, пульс прискорюється, знижується тонус гладеньких м'язів.

Препарат застосовують для премедикації й під час хірургічних втручань як засіб, що запобігає бронхо- і ларингоспазмі, рефлекторним реакціям і побічним ефектам, зумовленими збудженням блукаючого нерва. Як специфічний антидот при отруєннях холіноміметичними сполуками і антихолінестеразами (у тому числі фосфорорганічними) речовинами.

При незначному передозуванні виникає сухість у ротовій порожнині, розширення зіниць, порушення акомодатії, тахікардія, утруднення сечовипускання, атонія кишечника, запаморочення, порушення тепловіддачі, зменшення потовиділення.

При отруєнні – розширення зіниць, підвищення внутрішньоочного тиску, сухість слизових оболонок та шкіри, підвищення температури тіла, затримка сечі, тахікардія, головний біль, запаморочення, галюцинації, повна втрата орієнтації, раптове психомоторне збудження («лізе на стіни, мов блекоти об'ївся»), можуть виникнути судоми із втратою свідомості, зниження артеріального тиску та кома.

УДК 636.39:619:616.99:619:615

КОРНІЄНКО М.В., студентка 5 курсу

Науковий керівник – **КОРЧАН Л.М.**, ст. викладач

Полтавська державна аграрна академія

Marina-korniienko@mail.ru

СТРОНГІЛОЇДОЗ КІЗ

Стронгілоїдоз є одним з найпоширеніших гельмінтозних інвазій у кіз, зарахований до СНІД-асоційованих паразитозів. Захворювання спричинюється нематодою виду *Strongyloides papillosus* родини *Strongyloididae*, супроводжується запаленням та набряками шкіри, діареєю, бронхопневмонією, пригніченням імунної відповіді господаря, призводячи до дефіциту Т-лімфоцитів. Збудник є резервуарним хазяїном патогенних серотипів ешерихій, та слугує їх розповсюдженню в різні органи і тканини. Хвороба частіше протікає в хронічній формі, спричинюючи зниження приросту маси тіла, м'ясої і молочної продуктивності та відставання у рості й розвитку, а за гострого перебігу – загибель тварин, особливо молодняку, що завдає великих економічних збитків господарствам.

Проведені дослідження в особистих підсобних господарствах Лубенського

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ

**Тези доповідей
державної студентської наукової конференції**

**«СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ»**

20–21 березня 2014 року

**Біла Церква
2014**

Даниленко А.С., академік НААН, ректор, голова оргкомітету;
Новак В.П., д-р біол. наук, перший проректор, проректор
з навчально-методичної та виховної роботи;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної
діяльності, заступник голови оргкомітету;
Хахула Л.П., канд. пед. наук, начальник відділу навчально-
методичної та виховної роботи;
Івасенко Б.П., канд. вет. наук, декан факультету ветеринарної медицини;
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, голова НТТМ університету;
Тирсина Ю.М., канд. вет. наук, координатор НТТМ факультету;
Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу,
відповідальний секретар;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної
та інноваційної діяльності;
Білан А.В., канд. вет. наук, директор наукової бібліотеки.

Сучасні проблеми ветеринарної медицини: Тези доповідей державної студентської наукової конференції. – Біла Церква, 2014. – 159 с.

У збірнику висвітлені сучасні проблеми ветеринарної медицини та шляхи їх вирішення.